

PRENUMERATA

kwartalnas

w kraju . . . . 15 złotych;
za granicą . . . . 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 65 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 60 gr.

Tabularyczne i cyfrowe 95 gr. Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 18 groszy za wyraz. Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 644-05. Tel. działu handlowego 644—50. Tel. prenumeraty i rachuby 644-42. Tel. eksp. 625-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 375. Instrukcja Ministra Robót Publicznych z dnia 7 listopada 1931 r. wydana na podstawie §§ 27, 32 i 19 rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Skarbu z dnia 3 października 1931 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Poczty i Telegrafów w sprawie wykonania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 716) w sprawie biletów, jakich używać powinny przedsiębiorstwa przewozowe, uiszczające opłatę na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego od rzeczywiście sprzedanych biletów, oraz w sprawie obliczania ryczałtowych opłat na rzecz tegoż Funduszu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

375.

INSTRUKCJA

Ministra Robót Publicznych

z dnia 7 listopada 1931 r.,

wydana na podstawie §§ 27, 32 i 19 rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Skarbu z dnia 3 października 1931 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości oraz Poczty i Telegrafów w sprawie wykonania ustawy o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 716) w sprawie biletów, jakich używać powinny przedsiębiorstwa przewozowe, uiszczające opłatę na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego od rzeczywiście sprzedanych biletów, oraz w sprawie obliczania ryczałtowych opłat na rzecz tegoż Funduszu.

I. Stosowanie biletów przez przedsiębiorstwa przewozowe uiszczające opłatę od rzeczywiście sprzedanych biletów.

1. Bilety, jakich używać mają przedsiębiorstwa, uiszczające opłatę od rzeczywiście sprzedanych biletów, sporządzać będzie Polska Wytwórnia Papierów wartościowych w Warszawie.

Bloczki i bilety będą oznaczone serją i numerowane. Na bloczkach i biletach oznaczone nadto będą: cena biletu, opłata na Państwowy Fundusz Drogowy i ogólna należność. Każdy bloczek zawierać będzie 25 albo 50 sztuk biletów, opiewających na pewną oznaczoną kwotę.

Bilety posiadać będą na przedniej stronie nadruk barwnego tła i cieniowany znak wodny w formie powtarzającego się obrazu godła Państwowego. Numery biletów i ceny są czerwonego koloru, pozostały tekst — koloru czarnego.

Najmniejsza opłata na Państwowy Fundusz Drogowy, na jaką opiewać będzie bilet, wynosić będzie 5 gr. Bilety opiewające na opłaty wyższe niż 5 gr różnią się między sobą o 5 gr.

2. Organ, sprzedający bloczki biletów przedsiębiorcom, zaopatruje każdy bloczek na okładce u góry stemplem, określającym nazwę urzędu, datą wydania bloczka i podpisem.

Przedsiębiorca powinien się wczas zaopatrzyć w bloczki biletów, opiewających na takie należności, jakie przy uwzględnieniu odległości odbywanych kursów i frekwencji pasażerów będą potrzebne dla sprzedaży pasażerom.

Na odwrotnej stronie każdego biletu powinien być umieszczony przez przedsiębiorcę stempel przedsiębiorstwa z oznaczeniem nazwy i dokładnego adresu.

3. Przedsiębiorca obowiązany jest wydawać pasażerom bilety opiewające na należności, odpowiadające zatwierdzonej taryfie. W zasadzie na każdy odcinek drogi, odbywanej przez pasażera, powinien być wydany jeden bilet, na którym na przedniej stronie winien być przez przedsiębiorcę oznaczony stemplem, pismem atramentowym lub ołówkiem chemicznym odcinek drogi (od stacji do stacji), dla którego bilet ma służyć.

Jeżeli dla obsłużenia danej linii musiało się posiadać tak znaczną ilość bloczków, że powodowałyby to trudności dla sprzedających bilety, może przedsiębiorca posługiwać się biletami składanymi, przyczem oczywiście ogólna należność za przejazd musi odpowiadać zatwierdzonej taryfie.

4. Dla przejazdów ulgowych służą bilety odpowiadające wymaganiom określonym w ust. 1 i 3 z tą różnicą, że za dany przejazd będzie pasażerowi wydany jeden bilet, na którym oznaczona ogólna należność odpowiada należności płaconej przez pasażera korzystającego z ulgi. Każdy bilet ulgowy powinien być przez przedsiębiorcę oznaczony stemplem „ulgowy”.

Bilety ulgowe wolno wydawać tylko z bloczków, oznaczonych przez organ sprzedający bloczki przedsiębiorcy, jako ulgowe.

5. Do biletów okresowych stosują się postanowienia, dotyczące biletów ulgowych z tem, że uprawniony posiadacz biletów okresowych musi być zaopatrzony w legitymację z fotografią, potwierdzoną przez właściwą władzę wymiarową według wzoru Nr. 1. Za wydaną legitymację nie może przedsiębiorca pobierać żadnych należności.

6. Jeżeli przedsiębiorca przewozi osoby bez pobierania od nich należności za przewóz (darmo), powinien takie osoby zaopatrzyć w legitymację, stwierdzającą tę okoliczność. Zasadność i ważność legitymacji potwierdza właściwa władza wymiarowa.

7. Urzędy Wojewódzkie (Dyrekcje Robót Publicznych) będą zamawiały bilety stosownie do przypuszczalnego zapotrzebowania bezpośrednio w Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych.

Bilety winny być przechowywane pod zamknięciem. Potwierdzenie odbioru biletów winien Urząd Wojewódzki przesłać do Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, a odpis jego do Ministerstwa Robót Publicznych.

Rachunki Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych za druk biletów regulować będzie Ministerstwo Robót Publicznych.

8. Bloczki zawierające bilety będą Urzędy Wojewódzkie odstępowały przedsiębiorcom za cenę opłaty, przypadającą na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, powiększoną o koszt druków biletów, wykazany przez Polską Wytwórnę Papierów Wartościowych. Bloczki biletów mogą być wydane przedsiębiorcy w zasadzie dopiero po wpłaceniu należności w sposób wskazany w § 27 wymienionego na wstępie rozporządzenia. Na dowodzie wpłaty do P. K. O. organ sprzedający bilety odnotowuje, że bilety zostały wydane, a otrzymujący bilety kwituje ich odbiór w księdze kontroli wydanych biletów.

Przedsiębiorcom zasługującym na zaufanie może Urząd Wojewódzki wydawać bloczki biletów na sumę odpowiadającą miesięcznemu zapotrzebowaniu przedsiębiorstwa, bez uprzedniej zapłaty należności. W tym wypadku przypadająca należność powinna być zapłaconą w ciągu następującego miesiąca kalendarzowego po dniu wydania biletów. Spłacać można ją w tym okresie także stosownymi ratami.

9. Urzędy Wojewódzkie mogą zlecić sprzedaż bloczków biletów w ośrodkach większego ruchu autobusowego wydziałom powiatowym i magistratom miast, wydziałom z powiatów, za wyrachowaniem się.

Ministerstwo Robót Publicznych może upoważnić do sprzedaży biletów także inne instytucje.

10. Urzędy sprzedające bilety prowadzić będą ogólną księgę obrotu biletami i księgę kontroli biletów według załączonych wzorów Nr. 2 i 3, a Urzędy Wojewódzkie ponadto księgę kontroli

biletów przekazanych do rozsprzedaży według załączonego wzoru Nr. 4.

Należność za bilety uiszczona przez przedsiębiorców zapisywana być powinna w ogólnej księdze obrotu biletami oraz w księdze kontroli biletów.

11. Przy sprzedaży pasażerowi biletu winien on być skasowany przez przedziurkowanie na nim dnia, miesiąca i kursu jazdy. Na każdym sprzedanym bilecie powinny być oznaczone stacje, na które bilet został wydany. Należność pobrana za bilet musi odpowiadać wartości wyrażonej na bilecie.

Kursy określone na bilecie cyframi nieparzystymi oznaczają jazdę tam (kierunek wyjazdowy), parzystymi zaś — jazdę z powrotem (kierunek powrotny).

Bilet wydany bez oznaczenia stacji i bez przedziurkowania dnia, miesiąca i kursu jazdy jest nieważny.

12. Wewnątrz autobusu na widocznym miejscu winna być wywieszona tablica z taryfą, wskazującą ceny biletów na wszystkich odcinkach linii przewozowych obsługiwanych przez pojazd z wyszczególnieniem opłat przypadających na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, poświęconą przez właściwą powiatową władzę administracji ogólnej.

Jeżeli przedsiębiorca stosuje przy przejazdach ulgi dla pewnych kategorii osób, na tablicy z taryfą należy umieścić wyjaśnienie, komu przysługuje ulga i w jakiej wysokości (ceny ulgowe).

Ponadto wewnątrz autobusu winien być wywieszony rozkład jazdy autobusu ze wskazaniem numeracji kursów (ust. 11) i obwieszczenie dla pasażerów wskazujące: 1) że przedsiębiorstwo przewozowe obowiązane jest zaopatrywać pasażerów w bilety według wzoru ustalonego przez Ministerstwo Robót Publicznych, 2) że pobierana od pasażera kwota za bilet winna odpowiadać wartości wyrażonej na bilecie, dla odnośnego odcinka drogi według zatwierdzonej przez władzę taryfy, 3) że bilety przy ich wydawaniu pasażerom winny być skasowane przez przedziurkowanie dnia, miesiąca i kursu jazdy, 4) że pasażerowie powinni skasowane bilety zatrzymywać w czasie przejazdu i okazywać na żądanie zaprzysiężonej służby drogowej oraz upoważnionych organów władz wymiarowych i poborowych, 5) że bilety nieodpowiadające ustalonemu przez Ministerstwo Robót Publicznych wzorowi, są nieważne i używać takich biletów nie wolno, 6) że przedsiębiorstwu przewozowemu nie wolno wozić pasażerów bez biletów, a pasażerom nie wolno jeździć bez biletów, 7) że nie wolno wydawać biletów ulgowych osobom nie posiadającym prawa do ulgi, a pasażerom nie posiadającym prawa do ulgi, korzystać z biletów ulgowych.

13. Każdemu, kto przyczyni się do wykrycia nadużyć dokonanych przez przedsiębiorców przewozowych, obsługę pojazdów mechanicznych lub przez pasażerów wskutek przekroczenia §§ 29 i 30 powołanego na wstępie rozporządzenia, będzie wypłacana premia za takie wykrycie, której wysokość określi Urząd Wojewódzki.

II. Obliczanie ryczałtowych opłat od biletów za przejazd pojazdem mechanicznym.

1. Opłaty ryczałtowe od biletów za przejazd pojazdem mechanicznym pobierać należy na prośbę przedsiębiorcy, wniesioną do właściwego Urzędu Wojewódzkiego.

2. Urząd Wojewódzki skierowuje prośbę przedsiębiorcy wymienioną w ustępie 1, do właściwej władzy wymiarowej wraz ze wskazówką odnośnie do wysokości ryczału.

3. Ryczałt obliczać należy w sposób następujący:

Roczną opłatę ryczałtową oblicza się według wzoru:

$$R = \frac{C \cdot M \cdot K \cdot 360 \cdot n}{3}$$

We wzorze tym oznacza:

R — wysokość rocznej ryczałtowej opłaty w złotych;

C — cenę biletu w złotych za przejazd między krańcowymi punktami linii przewozowej, pobieraną według zgłoszonej przez przedsiębiorcę i za-

